ฐานข้อมูลสถานการณ์ตลาด
"กุ้งและผลิตภัณฑ์" ในสหรัฐอเมริกา ปี 2560 - 2565

สหรัฐอเมริกาได้ชื่อว่าเป็นผู้นำเข้าอาหารทะเลที่ใหญ่ที่สุดของโลก โดยในแต่ละปีสหรัฐฯ นำเข้าอาหารทะเลคิดเป็นมูลค่ากว่าสองหมื่นล้านเหรียญสหรัฐ ในปี 2564 นำเข้าถึง 28,315 ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 30 ซึ่งเป็นการนำเข้าที่มากที่สุดในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (ปี 2560-2564) มีแนวโน้มการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี

สำหรับผลิตภัณฑ์อาหารทะเล 10 อันดับแรก (แยกตามพิกัดอัตราภาษี หรือ HS Code) ที่สหรัฐฯ นำเข้ามากที่สุดในปี 2564 คือ กุ้งและผลิตภัณฑ์ คิดเป็นมูลค่ารวมทั้งสิ้น 5,334 ล้านเหรียญสหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 19 ของมูลค่าสินค้าอาหารทะเลที่นำเข้าทั้งหมด ประกอบด้วย

1. **กุ้งดิบปอกเปลือกแช่แข็ง** (พิกัด 306170041 และ 306170040) รวมกันเป็นมูลค่า 3,585 ล้านเหรียญสหรัฐ หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13 ของการนำเข้าอาหารทะเลทั้งหมด

2. **กุ้งปรุงแต่งแช่แข็ง** (พิกัด 1605211030 และ พิกัด 1605211020) ได้แก่ กุ้งต้มสุก กุ้งชุบแป้ง ฯลฯ รวมกันเป็นมูลค่าการนำเข้า 1,749 ล้านเหรียญสหรัฐฯ หรือคิดเป็นร้อยละ 6 ของการนำเข้าอาหารทะเลทั้งหมด

สำหรับปี 2565 (มกราคม-มีนาคม) สหรัฐฯ นำเข้าสินค้าอาหารทะเลคิดเป็นมูลค่า 7,597 ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ 37 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 การนำเข้าสินค้า "อาหารทะเล" (แยกตาม HS Code) 10 อันดับแรก ของสหรัฐอเมริกา ปี 2560-2565

ลำดับที่	HS Code	สินค้า	มูลค่าการนำเข้า (ล้านเหรียญสหรัฐ)							% Δ (ช่วง/ช่วง)	% Δ (2564/2565)	% การเติบโต
			มกราคม-ธันวาคม					ม.ค.-มี.ค. 2564	ม.ค.-มี.ค. 2565			
			2560	2561	2562	2563	2564					
1	306170041	FRM SHP PLD FZ	0	0	0	0	2,093	0	887	-	-	-
	306170040	SH/PR PLD FZ NES	2,771	2,719	2,630	2,559	1,492	673	0	-	-42	-12
2	304410010	SAL A FM FIL F/C	1,538	1,774	1,825	1,757	2,409	568	706	24	37	9
3	306144020	SNOW CRABS	711	710	830	993	1,799	103	72	-30	81	25
4	1605211030	SHRIMP/PRAWN P/F	1,023	1,011	842	1,192	1,293	305	343	12	8	7
5	302140003	ATL SALMON FRMD	949	1,016	1,055	868	1,125	241	327	36	30	2
6	304815010	SALMON ATL FL/FZ	621	592	647	748	938	203	299	47	25	11
7	306120070	LOBSTERS, NES, FZ	406	492	544	403	754	59	52	-12	87	11
8	1605102059	OT SWMCRAB PREP	456	572	474	377	705	102	248	143	87	5
9	1605301010	LOBSTER, FROZEN	272	233	250	219	509	32	29	-9	132	13
10	1605211020	SHRIMP/PRAWN B/F	340	360	344	374	456	102	151	48	22	6
อื่นๆ			12,694	13,260	12,817	12,223	14,742	3,156	4,483	42	21	2
รวม			21,781	22,739	22,258	21,713	28,315	5,544	7,597	37	30	5

ที่มา: Global Agricultural Trade System, USDA

% Δ (ช่วง/ช่วง) หมายถึง ร้อยละของการเปลี่ยนแปลงช่วง ม.ค.-มี.ค.65 เทียบกับช่วง ม.ค.-มี.ค.64

% การเติบโต หมายถึง อัตราการเติบโต (growth rate) เฉลี่ย 5 ปี (ปี 2560-2564)

ฝ่ายการตลาดสัตว์น้ำ

❖ อุปสงค์และอุปทาน

เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2565 หน่วยงาน NOAA (National Oceanic and Atmospheric Administration) ของสหรัฐฯ ได้รายงานเกี่ยวกับอุปสงค์และอุปทานกุ้งในสหรัฐฯ ไว้ดังนี้

- **อุปทาน (supply)** ปี 2563 อุปทานกุ้งในสหรัฐฯ มีทั้งหมด 1,067.8 ล้านตัน ประกอบด้วย ผลผลิตในประเทศ 78.2 ล้านตัน (ส่วนใหญ่เป็นกุ้งที่จับจากธรรมชาติ) และนำเข้าจากต่างประเทศปริมาณ 989.6 ล้านตัน

- **อุปสงค์ (demand)** ในปี 2563 ประกอบด้วย ความต้องการใช้กุ้งเพื่อการบริโภคภายในประเทศปริมาณ 1,053.3 ล้านตัน และความต้องการเพื่อการส่งออก 14.5 ล้านตัน

สำหรับความต้องการบริโภคภายในประเทศ กุ้งเป็นผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่ผู้บริโภคชาวอเมริกันนิยมเลือกบริโภคเป็นอันดับที่ 1 จากรายงานล่าสุดของหน่วยงาน NOAA เรื่อง “2020 Fisheries of the United States” ซึ่งเผยแพร่เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2565 ระบุว่า ในปี 2563 ผู้บริโภคชาวอเมริกันบริโภคกุ้งโดยเฉลี่ยปีละ 5.0 ปอนด์/คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า (บริโภคปีละ 4.7 ปอนด์/คน) คิดเป็นร้อยละ 6.4 และแนวโน้มการบริโภคในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา (ปี 2561-2563) เพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 3.1 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 บัญชีสมดุลกุ้งและผลิตภัณฑ์ของสหรัฐฯ ปี 2562-2563

(หน่วย: ล้านตัน)

รายการ	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	%Δ (ปี2562/2563)	% การเติบโต (ปี 2561-2563)
อุปทาน (supply)	**996.6**	**976.6**	**1,067.8**	**9.3**	**3.5**
1. ผลผลิตในประเทศ	86.6	77.6	78.2	0.8	-5.0
2. นำเข้า	910.0	899.0	989.6	10.1	4.3
อุปสงค์ (demand)	**996.6**	**976.6**	**1,067.8**	**9.3**	**3.5**
1. ส่งออก	17.3	17.0	14.5	-14.6	-8.2
2. ใช้ในประเทศ	979.4	959.6	1,053.3	9.8	3.7
การบริโภคต่อหัวต่อปี	**4.7**	**4.7**	**5.0**	**6.4**	**3.1**

หมายเหตุ น้ำหนักกุ้งที่แสดงในตารางเป็นน้ำหนักกุ้งไม่มีหัว (head-off) ที่ได้จากการแปลงน้ำหนักกุ้งและผลิตภัณฑ์ทั้งหมดให้เป็นน้ำหนักกุ้งไม่มีหัว โดยใช้อัตราแปลงดังนี้

(1) Commercial landings were converted to heads-off weight by using these conversion factors: South Atlantic and Gulf, 0.629; and New England, Pacific and other, 0.57.

(2) Imports were converted to heads-off weight by using these conversion factors: breaded, 0.63; shell-on, 1.00; peeled raw, 1.28; canned, 2.52; and other, 2.40.

(3) Exports were converted to heads-off weight by using these conversion factors: domestic fresh and frozen, 1.18; canned, 2.02; other, 2.40; foreign--fresh and frozen, 1.00; canned, 2.52; and other, 2.40.

ที่มา: https://www.fisheries.noaa.gov

ฝ่ายยุทธศาสตร์ ตลาด และนโยบาย

❖ การนำเข้า

เนื่องจากความต้องการบริโภคกุ้งและผลิตภัณฑ์ในสหรัฐฯ มีมากกว่าผลผลิตในประเทศหรือที่จับได้จากธรรมชาติ ทำให้สหรัฐฯ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศปีละกว่า 900 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่ากว่า 8 พันล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าจากประเทศในแถบภูมิภาคเอเชีย เช่น อินเดีย อินโดนีเซีย เวียดนามและไทย และประเทศกลุ่มลาตินอเมริกา ได้แก่ เอกวาดอร์ และเม็กซิโก โดยสถานการณ์การนำเข้ากุ้งและผลิตภัณฑ์ของสหรัฐฯ มีดังนี้

ในปี 2564 สหรัฐฯ นำเข้ากุ้งและผลิตภัณฑ์จากทั่วโลกคิดเป็นมูลค่าทั้งหมด 8,023 ล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 28 ของการนำเข้าสินค้าอาหารทะเลทั้งหมด นับว่าเป็นการนำเข้าที่สูงที่สุดในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (ปี 2560 -2564) และการนำเข้ามีแนวโน้มการเติบโตเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 4 ต่อปี โดยแหล่งนำเข้าที่สำคัญได้แก่ อินเดีย อินโดนีเซีย เอกวาดอร์ เวียดนาม และไทย ตามลำดับ

ปี 2565 (มกราคม - มีนาคม) สหรัฐฯ นำเข้ากุ้งจากทั่วโลกคิดเป็นมูลค่า 2,112 ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นจากเดือนเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ 34

❖ ส่วนแบ่งการตลาดและประเทศคู่แข่ง

จากสถิติการนำเข้ากุ้งและผลิตภัณฑ์ในภาพรวมของสหรัฐฯ ปี 2564 สรุปได้ว่า อินเดีย ครองตลาดกุ้งและผลิตภัณฑ์ในสหรัฐฯ เป็นอันดับที่ 1 โดยมีสัดส่วนของมูลค่าการนำเข้าหรือส่วนแบ่งตลาดสูงถึงร้อยละ 37 รองลงมาเป็นอินโดนีเซีย เอกวาดอร์ เวียดนาม และไทย โดยมีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 19, 17, 12, และ 6 ตามลำดับ (ภาพที่ 1)

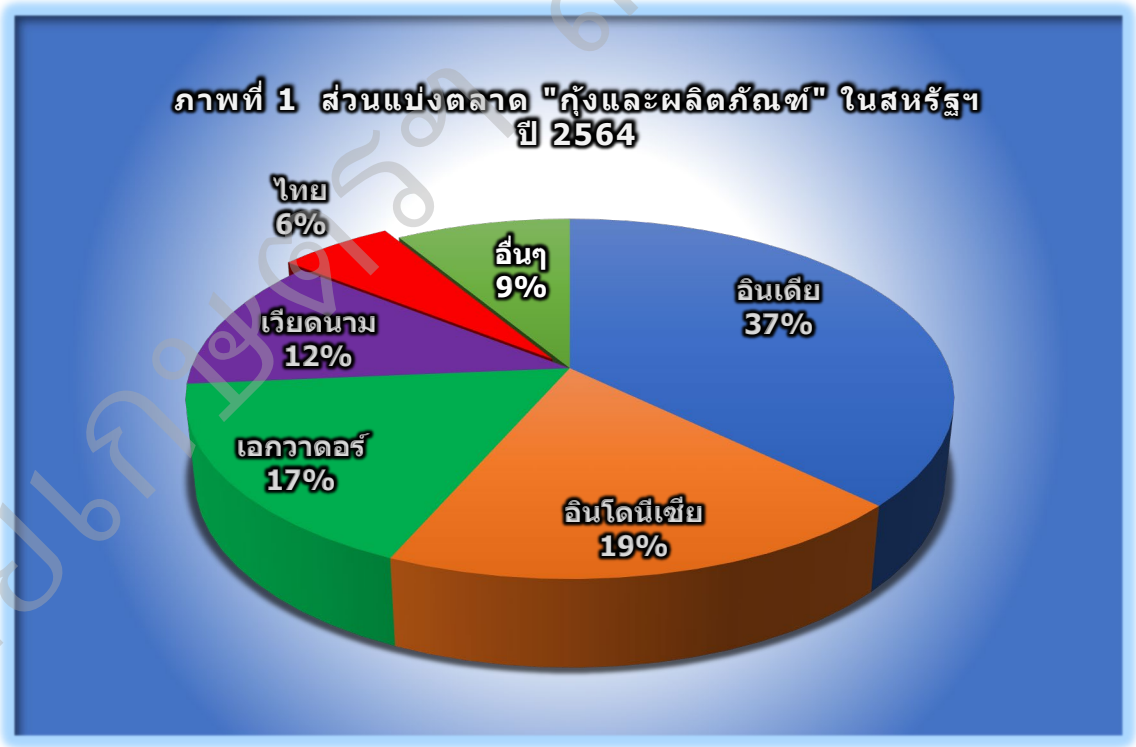

ฝ่ายเกษตรกรรม สถานเอกอัครราชทูตไทย

- **อินเดีย**

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา อินเดียเริ่มมีบทบาทสำคัญในตลาดกุ้งปรุงแต่งในสหรัฐฯ เดิมอินเดียส่งออกกุ้งดิบแช่แข็งไปยังตลาดสหรัฐฯ เป็นส่วนใหญ่ ปัจจุบันอินเดียนอกจากจะยังคงรักษาตลาดกุ้งดิบแช่แข็งไว้เป็นอันดับที่ 1 ไว้ได้แล้ว อินเดียยังเข้ามามีส่วนแบ่งในตลาดกุ้งปรุงแต่งโดยมีแนวโน้มการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญอีกด้วยดังนี้

<u>กุ้งและผลิตภัณฑ์รวม</u> ในปี 2564 อินเดียครองตลาดกุ้งและผลิตภัณฑ์ภาพรวมในสหรัฐฯ เป็นอันดับที่ 1 ด้วยส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 37 แนวโน้มการเติบโตของมูลค่าการนำเข้าในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา**เพิ่มขึ้น**ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 7 และส่วนแบ่งตลาด**เพิ่มขึ้น**ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 3 ต่อปี (ตารางที่ 3)

<u>กุ้งดิบแช่แข็ง</u> อินเดียครองตลาดเป็นอันดับที่ 1 โดยมีส่วนแบ่งการตลาดถึงร้อยละ 42 ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมาส่วนแบ่งตลาดกุ้งดิบแช่แข็งของอินเดียมีแนวโน้ม**เพิ่มขึ้น**ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 1 (ตารางที่ 4)

<u>กุ้งปรุงแต่ง</u> อินเดียครองตลาดเป็นอันดับที่ 3 ด้วยส่วนแบ่งการตลาดถึงร้อยละ 23 แนวโน้มส่วนแบ่งตลาดในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา**เพิ่มขึ้นใ**นอัตราที่ค่อนข้างสูงโดยเฉลี่ยร้อยละ 16 ต่อปี และแนวโน้มมูลค่าการส่งออกกุ้งปรุงแต่งเพิ่มขึ้นมากที่สุดถึงร้อยละ 23 ซึ่งสูงกว่าทุกประเทศใน 5 อันดับแรก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอินเดียเริ่มส่งออกกุ้งปรุงแต่งไปยังสหรัฐฯ มากขึ้น โดยจะเห็นได้จากการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของทั้งมูลค่าและส่วนแบ่งตลาดดังกล่าว (ตารางที่ 5)

- **อินโดนีเซีย**

ก่อนหน้านี้อินโดนีเซียเคยเป็นแหล่งนำเข้ากุ้งดิบแช่แข็งที่สำคัญอันดับที่ 2 ของสหรัฐฯ แต่ปัจจุบันได้ผันมาเป็นแหล่งนำเข้ากุ้งปรุงแต่งรายใหญ่อันดับที่ 2 ของสหรัฐฯ โดยมีส่วนแบ่งตลาดเท่ากับเวียดนาม จึงมีความเป็นไปได้ว่าในอนาคตอันใกล้อินโดนีเซียอาจจะแซงหน้าเวียดนามในตลาดกุ้งปรุงแต่งในตลาดสหรัฐฯ

<u>กุ้งและผลิตภัณฑ์รวม</u> ในปี 2564 อินโดนีเซียครองตลาดกุ้งและผลิตภัณฑ์ในภาพรวมในตลาดสหรัฐฯ เป็นอันดับที่ 2 รองจากอินเดียด้วยส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 19 ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา แนวโน้มการเติบโตของมูลค่าการส่งออกและส่วนแบ่งตลาดกุ้งและผลิตภัณฑ์รวม**เพิ่มขึ้น**ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 7 และ 3 ต่อปี ตามลำดับ

<u>กุ้งดิบแช่แข็ง</u> อินโดนีเซียครองตลาดเป็นอันดับที่ 3 ด้วยส่วนแบ่งการตลาดถึงร้อยละ 17 ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ถึงแม้แนวโน้มของมูลค่าการนำเข้าจะ**เพิ่มขึ้น**ร้อยละ 3 แต่ส่วนแบ่งตลาดกุ้งดิบแช่แข็งของอินโดนีเซียมีแนวโน้ม**ลดลง**ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ -1

<u>กุ้งปรุงแต่ง</u> อินโดนีเซียครองตลาดเป็นอันดับที่ 2 โดยมีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 27 ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาแนวโน้มมูลค่าการส่งออกและส่วนแบ่งการตลาด**เพิ่มขึ้น**ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 21 และ 13 ต่อปี นับว่าการเติบโตสูงเป็นที่ 2 รองจากอินเดีย

- **เอกวาดอร์**

ปัจจุบันเอกวาดอร์เข้ามามีบทบาทสำคัญในตลาดกุ้งดิบแช่แข็งในสหรัฐฯ รองจากอินเดียและแซงหน้าอินโดนีเซียผู้ครองตลาดเดิม จะเห็นได้ว่ามูลค่าการนำเข้าและส่วนแบ่งในตลาดกุ้งดิบแช่แข็งของเอกวาดอร์ที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ ราคานำเข้าจากเอกวาดอร์ยังต่ำกว่าคู่แข่งอีกด้วย

<u>กุ้งและผลิตภัณฑ์รวม</u> เอกวาดอร์ครองตลาดกุ้งและผลิตภัณฑ์รวมในตลาดสหรัฐฯ เป็นอันดับที่ 3 ด้วยส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 17 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกุ้งดิบแช่แข็ง ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมาส่วนแบ่งตลาดของเอกวาดอร์ในสหรัฐฯ มีแนวโน้ม**เพิ่มขึ้น**ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 19 ในขณะที่มูลค่าการนำเข้ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 24 ต่อปี

ฝ่ายเศรษฐกิจสหกรณ์

<u>กุ้งดิบแช่แข็ง</u> เอกวาดอร์ครองตลาดเป็นอันดับที่ 2 รองจากอินเดียด้วยส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 21 สำหรับในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมาส่วนแบ่งตลาดกุ้งดิบแช่แข็งของเอกวาดอร์ในสหรัฐฯ มีแนวโน้ม**เพิ่มขึ้น**ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 18 ในขณะที่มูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 23 ต่อปี นับว่ามีการเติบโตสูงที่สุดในกลุ่มประเทศ 5 อันดับแรกที่สหรัฐฯ นำเข้าสูงสุด

<u>กุ้งปรุงแต่ง</u> สหรัฐฯ นำเข้ากุ้งปรุงแต่งจากเอกวาดอร์ แต่ถือว่ายังไม่มีนัยสำคัญสำหรับแหล่งนำเข้าที่สำคัญใน 5 อันดับแรก

- **เวียดนาม**

ในปี 2564 เวียดนามยังคงรักษาการครองตลาดกุ้งปรุงแต่งเป็นอันดับที่ 1 ในสหรัฐฯ แซงหน้าประเทศไทยด้วยความได้เปรียบในด้านราคาที่ต่ำกว่า โดยมีอินโดนีเซียตามมาอย่างใกล้ชิด

<u>กุ้งและผลิตภัณฑ์รวม</u> ในปี 2564 เวียดนามครองตลาดเป็นอันดับที่ 4 โดยมีส่วนแบ่งตลาดคิดเป็นร้อยละ 12 สำหรับในช่วง 5 ปี มูลค่าการนำเข้าและส่วนแบ่งตลาดของเวียดนามมีแนวโน้ม**เพิ่มขึ้น**ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 10 และ 5 ต่อปี ตามลำดับ

<u>กุ้งดิบแช่แข็ง</u> เวียดนามครองตลาดเป็นอันดับที่ 4 ด้วยส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 7 ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา มูลค่าการนำเข้าและส่วนแบ่งตลาดกุ้งดิบแช่แข็งของเวียดนามมีแนวโน้ม**เพิ่มขึ้น**ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 7 และ 3 ต่อปี ตามลำดับ

<u>กุ้งปรุงแต่ง</u> เวียดนามครองตลาดเป็นอันดับที่ 1 โดยมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 27 เท่ากับอินโดนีเซีย ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมามูลค่าการนำเข้าและส่วนแบ่งตลาดกุ้งปรุงแต่งของเวียดนามมีแนวโน้ม**เพิ่มขึ้น**ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 12 และ 5 ต่อปี ตามลำดับ

- **ไทย**

<u>กุ้งและผลิตภัณฑ์รวม</u> ถึงแม้เมื่อปี 2560 สหรัฐฯ จะเคยนำเข้ากุ้งและผลิตภัณฑ์จากประเทศไทยคิดเป็นมูลค่าสูงถึง 811 ล้านเหรียญสหรัฐฯ แต่มูลค่าการนำเข้ากลับ**ลดลง**อย่างต่อเนื่องเหลือเพียง 455 ล้านเหรียญสหรัฐ ในปี 2564 โดยส่วนแบ่งการตลาดเหลือเป็นร้อยละ 6 สำหรับแนวโน้มในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา มูลค่าการนำเข้าและส่วนแบ่งตลาด**ลดลง**ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ -13 และ -16 ต่อปี ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม ในปี 2565 (มกราคม - มีนาคม) สหรัฐฯ นำเข้ากุ้งจากประเทศไทยคิดเป็นมูลค่า 118 ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นจากเดือนเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ 33

<u>กุ้งดิบแช่แข็ง</u> ไทยครองอันดับที่ 5 โดยมีส่วนแบ่งร้อยละ 3 ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมามูลค่าการนำเข้าและส่วนแบ่งตลาดของไทยมีแนวโน้ม**ลดลง**ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ -18 และ -21 ต่อปี ตามลำดับ

<u>กุ้งปรุงแต่ง</u> ไทยมีส่วนแบ่งตลาดกุ้งปรุงแต่งร้อยละ 15 นับเป็นอันดับที่ 4 โดยในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา ทั้งมูลค่าการนำเข้าและส่วนแบ่งตลาดกุ้งปรุงแต่งของไทยมีแนวโน้มลดลงในอัตราเฉลี่ยร้อยละ -8 และ -14 ต่อปี ตามลำดับ (ตารางที่ 3, 4 และ 5)

ฝ่ายวิชาการ สำนักงานเศรษฐกิจการประมง

ตารางที่ 3 การนำเข้า "กุ้งและผลิตภัณฑ์รวม" ของสหรัฐอเมริกา ปี 2560-2565

ลำดับที่	ประเทศคู่ค้า	มูลค่าการนำเข้า (ล้านเหรียญสหรัฐ)							% Δ (ช่วง/ช่วง)	ส่วนแบ่งการตลาด (%)					% การเติบโต	
		ปี (ม.ค.-ธ.ค.)					ม.ค.-มี.ค. 2564	ม.ค.-มี.ค. 2565		ปี (ม.ค.-ธ.ค.)					มูลค่า	ส่วนแบ่งตลาด
		2560	2561	2562	2563	2564				2560	2561	2562	2563	2564		
1	**อินเดีย**	2,181	2,227	2,598	2,359	2,986	580	719	24	33	36	43	37	37	7	3
2	**อินโดนีเซีย**	1,186	1,216	1,133	1,419	1,551	363	492	36	18	19	19	22	19	7	3
3	**เอกวาดอร์**	574	527	553	788	1,368	228	387	70	9	8	9	12	17	24	19
4	**เวียดนาม**	639	624	420	697	969	142	186	31	10	10	7	11	12	10	5
5	**ไทย**	811	557	476	465	455	89	118	33	12	9	8	7	6	-13	-16
	อื่นๆ	1,168	1,102	834	731	694	179	210	17	18	18	14	11	9	-14	-17
รวม	**ทั่วโลก**	6,559	6,253	6,014	6,459	8,023	1,581	2,112	34	100	100	100	100	100	4	-

ที่มา: Global Agricultural Trade System, USDA

หมายเหตุ: % การเติบโต หมายถึง อัตราการเติบโต (growth rate) เฉลี่ย 5 ปี (ปี 2560-2564)
% Δ (ช่วง/ช่วง) หมายถึง ร้อยละของการเปลี่ยนแปลงช่วง ม.ค.-มี.ค.65 เทียบกับช่วง ม.ค.-มี.ค.64

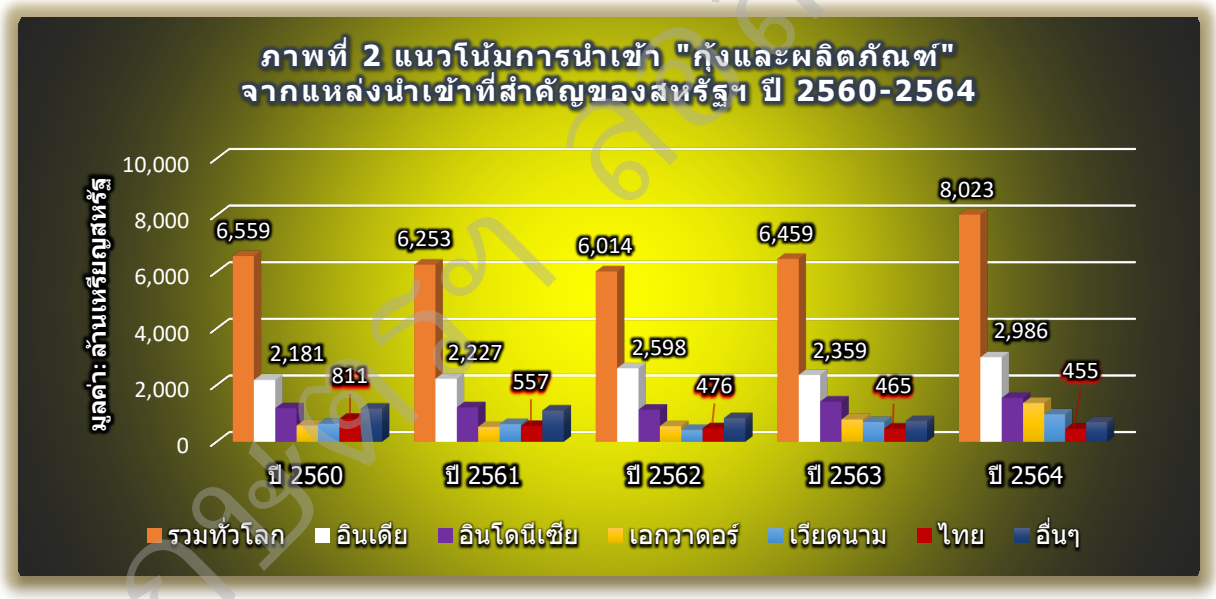

❖ ประเภทผลิตภัณฑ์ที่นำเข้า

กุ้งและผลิตภัณฑ์ที่สหรัฐฯ นำเข้าแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ **กุ้งดิบแช่แข็ง** มีทั้งในรูป กุ้งทั้งตัว กุ้งไม่ปอกเปลือกไม่มีหัว หรือปอกเปลือกเอาไส้ออก เป็นต้น ซึ่งสหรัฐฯ นำเข้ามากที่สุด และ **กุ้งปรุงแต่ง** ได้แก่ กุ้งต้มสุก กุ้งชุบแป้งเกล็ดขนมปังและอื่นๆ ดังนี้

1. กุ้งดิบแช่แข็ง

ปี 2564 สหรัฐฯ นำเข้ากุ้งในรูปกุ้งดิบแช่แข็ง คิดเป็นร้อยละ 76 ของการนำเข้ากุ้งและผลิตภัณฑ์ทั้งหมด คิดเป็นมูลค่า 6,117 ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าคิดเป็นร้อยละ 28 โดยแนวโน้มการนำเข้าในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา **เพิ่มขึ้น**ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 4 ต่อปี

การนำเข้าปี 2565 (มกราคม-มีนาคม) สหรัฐฯ นำเข้ากุ้งดิบแช่แข็งจากทั่วโลกคิดเป็นมูลค่าทั้งหมด 1,566 ล้านเหรียญสหรัฐ **เพิ่มขึ้น**จากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ 38

- <u>แหล่งนำเข้า</u> ที่สำคัญที่สุดได้แก่ **อินเดีย** ซึ่งมีสัดส่วนของมูลค่าการนำเข้าคิดเป็นร้อยละ 42 ของการนำเข้ากุ้งดิบแช่แข็งทั้งหมดจากทั่วโลก รองลงมาเป็นการนำเข้าจากเอกวาดอร์ (ร้อยละ 21) อินโดนีเซีย (ร้อยละ 17) เวียดนาม (ร้อยละ 7) และไทย (ร้อยละ 3) ดังแสดงไว้ในภาพที่ 3

ทั้งนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่าแนวโน้มการนำเข้าจากเอกวาดอร์ในช่วง 5 ปีที่ผ่านเพิ่มขึ้นสูงที่สุดถึงร้อยละ 23 รวมทั้งส่วนแบ่งการตลาดก็เพิ่มขึ้นสูงที่สุดด้วยเช่นกันในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 18 ต่อปี

- <u>การนำเข้าจากไทย</u> ปี 2564 สหรัฐฯ นำเข้ากุ้งดิบแช่แข็งจากไทยเป็นมูลค่า 170 ล้านเหรียญสหรัฐ **ลดลง**จากปีก่อนหน้าร้อยละ 11 แนวโน้มการนำเข้าในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา **ลดลง**เฉลี่ยร้อยละ -18 ต่อปี และส่วนแบ่งการตลาดก็มีแนวโน้มลดลงเฉลี่ยร้อยละ -21 ต่อปี

อย่างไรก็ตาม การนำเข้าปี 2565 (มกราคม-มีนาคม) สหรัฐฯ นำเข้ากุ้งดิบแช่แข็งจากไทยคิดเป็นมูลค่าทั้งหมด 40 ล้านเหรียญสหรัฐ **เพิ่มขึ้น**จากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ 54 (ตารางที่ 4)

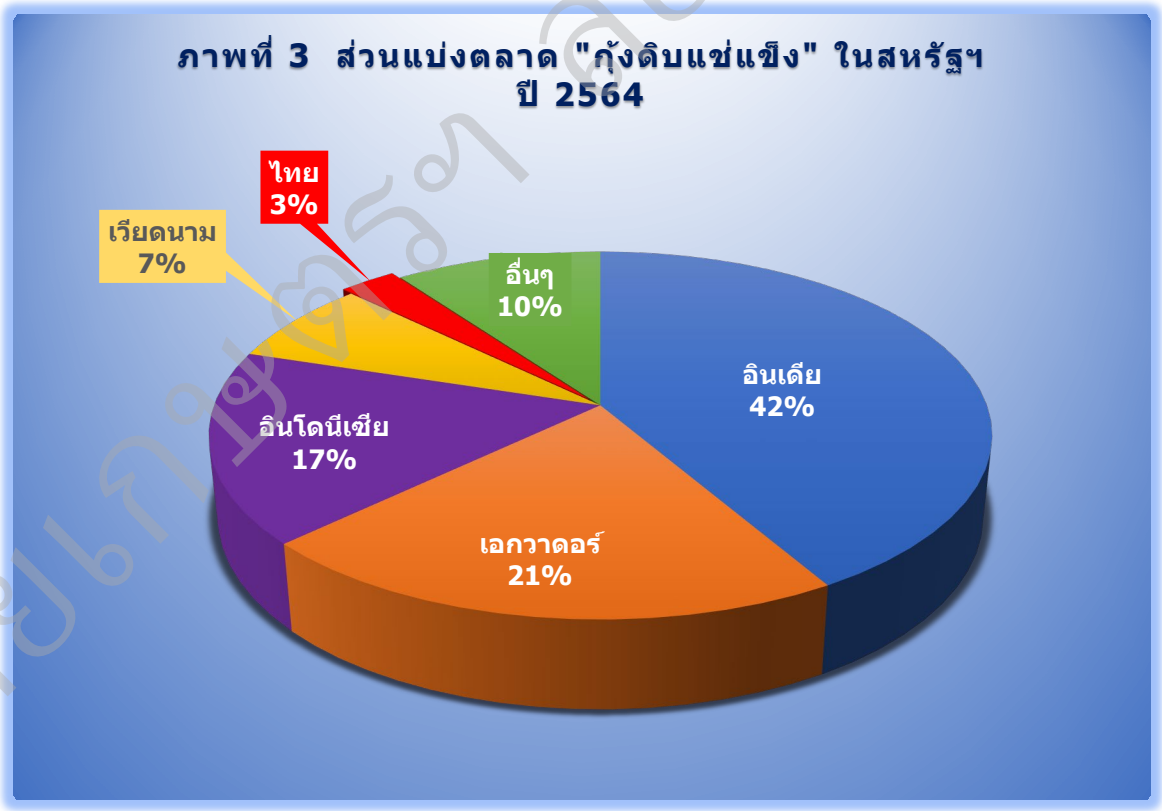

ฝ่ายกฎหมาย สำนักงานประมงจังหวัดสงขลา

ตารางที่ 4 การนำเข้า "กุ้งดิบแช่แข็ง" ของสหรัฐฯ ปี 2560-2565																	
ลำดับที่	ประเทศคู่ค้า	มูลค่าการนำเข้า (ล้านเหรียญสหรัฐ)							% Δ (ช่วง/ช่วง)	ส่วนแบ่งการตลาด (%)					% การเติบโต	
		ปี (ม.ค.-ธ.ค.)					ม.ค.-มี.ค. 2564	ม.ค.-มี.ค. 2565		ปี (ม.ค.-ธ.ค.)					มูลค่า	ส่วนแบ่งตลาด
		2560	2561	2562	2563	2564				2560	2561	2562	2563	2564		
1	อินเดีย	1,978	1,993	2,303	1,960	2,543	466	579	24	39	42	49	41	42	5	1
2	เอกวาดอร์	564	506	526	743	1,307	214	367	71	11	11	11	16	21	23	18
3	อินโดนีเซีย	941	920	835	981	1,036	233	320	37	19	19	18	21	17	3	-1
4	เวียดนาม	306	266	143	249	450	39	68	74	6	6	3	5	7	7	3
5	ไทย	404	244	218	192	170	26	40	54	8	5	5	4	3	-18	-21
	อื่นๆ	890	823	687	644	611	160	192	20	18	17	15	14	10	-9	-13
รวม	ทั่วโลก	5,083	4,752	4,712	4,769	6,117	1,138	1,566	38	100	100	100	100	100	4	-
ที่มา: Global Agricultural Trade System, USDA																
หมายเหตุ: % การเติบโต (Growth Rate) หมายถึง อัตราการเติบโต เฉลี่ย 5 ปี (ปี 2560-2564) % Δ (ช่วง/ช่วง) หมายถึง ร้อยละของการเปลี่ยนแปลงช่วง ม.ค.-มี.ค.65 เทียบกับช่วง ม.ค.-มี.ค.64																

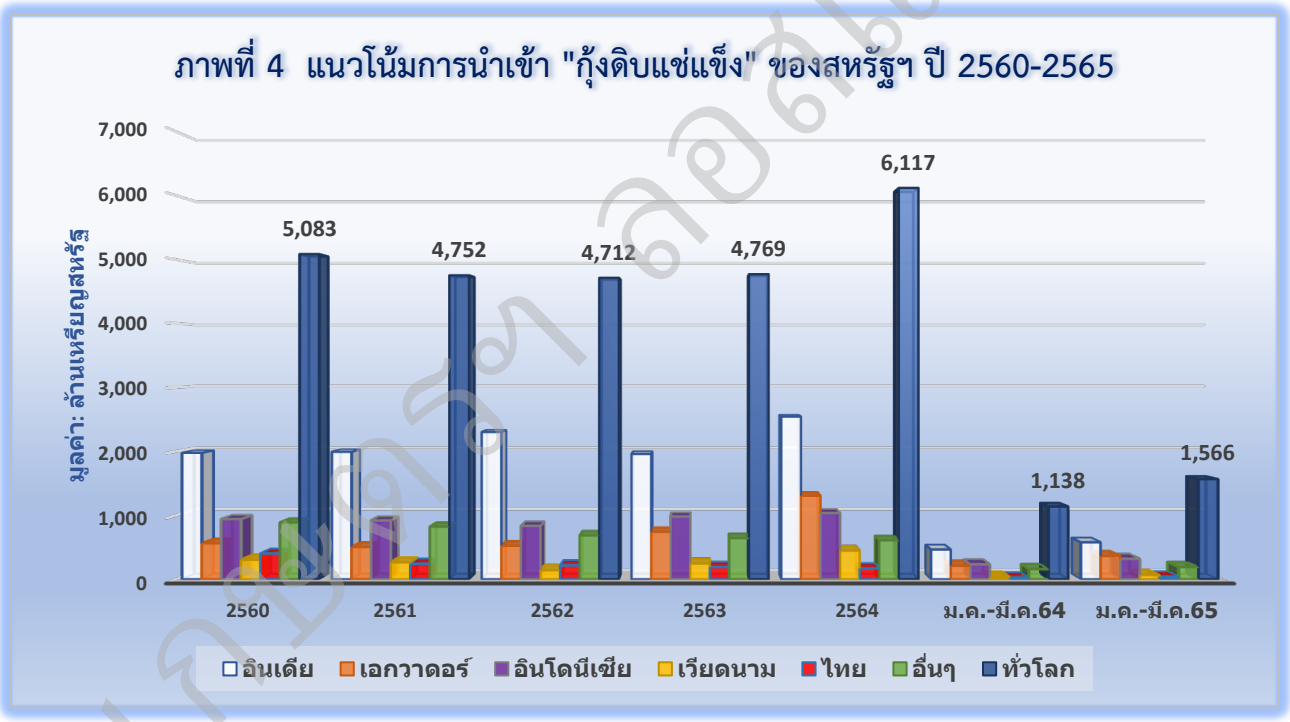

2. กุ้งปรุงแต่ง

ปี 2564 สหรัฐฯ นำเข้าเป็นมูลค่า 1,906 ล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 24 ของการนำเข้ากุ้งและผลิตภัณฑ์ทั้งหมด การนำเข้า**เพิ่มขึ้น**จากปีก่อนหน้าคิดเป็นร้อยละ 13 แนวโน้มการนำเข้าในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา **เพิ่มขึ้น**ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 7 ต่อปี

ปี 2565 (มกราคม-มีนาคม) สหรัฐฯ นำเข้ากุ้งปรุงแต่งจากทั่วโลกคิดเป็นมูลค่าทั้งหมด 546 ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ 23

ฝ่ายเกษตรฯ สอศ.แอลเอ

- <u>แหล่งนำเข้า</u> ที่สำคัญซึ่งมีสัดส่วนของมูลค่าการนำเข้ามากที่สุดตามลำดับได้แก่ **เวียดนาม** ซึ่งมีสัดส่วนการนำเข้าร้อยละ **27** เท่ากับอินโดนีเซีย รองลงมาเป็น อินเดีย (ร้อยละ 23) และไทย (ร้อยละ 15) ภาพที่ 5 แสดงให้เห็นถึงส่วนแบ่งตลาดกุ้งปรุงแต่งในสหรัฐฯ

- <u>การนำเข้าจากไทย</u> ในปี 2564 สหรัฐฯ นำเข้ากุ้งปรุงแต่งจากไทยคิดเป็นมูลค่า 285 ล้านเหรียญสหรัฐ **เพิ่มขึ้น**จากปีก่อนหน้าคิดเป็นร้อยละ 4 แนวโน้มการนำเข้าในช่วง 5 ปีที่ผ่านการ**ลดลง**ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ -8 ต่อปี ในขณะที่ส่วนแบ่งการตลาดลดลงโดยเฉลี่ยร้อยละ -14 ต่อปี

สำหรับการนำเข้าปี 2565 (มกราคม - มีนาคม) สหรัฐฯ นำเข้ากุ้งปรุงแต่งจากไทยคิดเป็นมูลค่าทั้งหมด 78 ล้านเหรียญสหรัฐ **เพิ่มขึ้น**จากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ 22 (ตารางที่ 5 และ ภาพที่ 6)

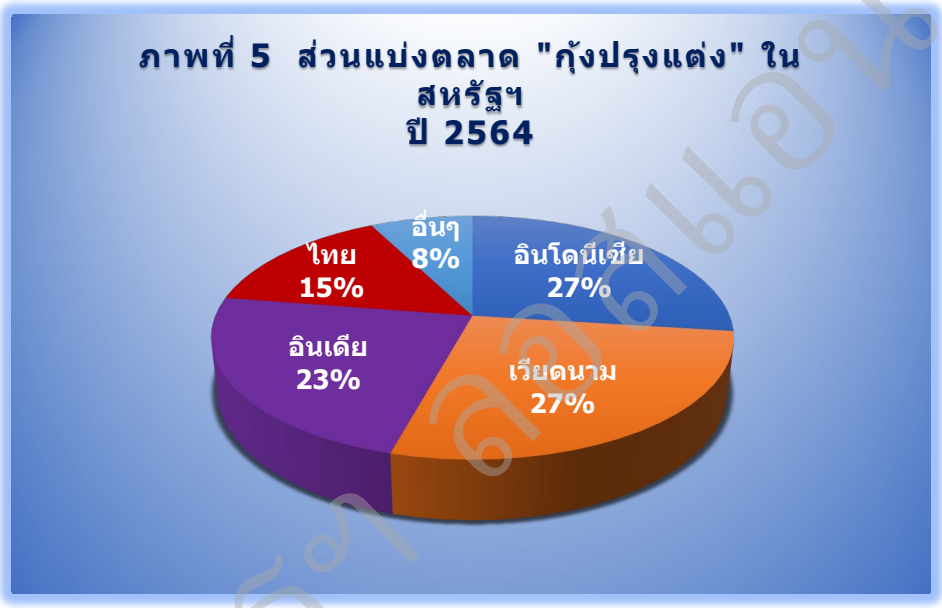

ตารางที่ 5 การนำเข้า "<u>กุ้งปรุงแต่ง</u>" ของสหรัฐฯ ปี 2560-2565

ลำดับที่	ประเทศคู่ค้า	มูลค่าการนำเข้า (ล้านเหรียญสหรัฐ)							% Δ (ช่วง/ช่วง)	ส่วนแบ่งการตลาด (%)					% การเติบโต	
		ปี (ม.ค.-ธ.ค.)					ม.ค.-มี.ค. 2564	ม.ค.-มี.ค. 2565		ปี (ม.ค.-ธ.ค.)					มูลค่า	ส่วนแบ่งตลาด
		2560	2561	2562	2563	2564				2560	2561	2562	2563	2564		
1	เวียดนาม	333	358	277	448	519	102	118	16	23	24	21	27	27	12	5
2	อินโดนีเซีย	245	296	297	438	515	129	172	33	17	20	23	26	27	21	13
3	อินเดีย	204	234	295	399	443	115	140	22	14	16	23	24	23	23	16
4	ไทย	408	313	259	273	285	64	78	22	28	21	20	16	15	-8	-14
	อื่นๆ	286	300	175	132	144	33	38	15	19	20	13	8	8	-20	-25
รวม	ทั่วโลก	1,476	1,501	1,303	1,690	1,906	443	546	23	100	100	100	100	100	7	-

ที่มา: Global Agricultural Trade System, USDA

หมายเหตุ: % การเติบโต หมายถึง อัตราการเติบโต (growth rate) เฉลี่ย 5 ปี (ปี 2560-2564)
% Δ (ช่วง/ช่วง) หมายถึง ร้อยละของการเปลี่ยนแปลงช่วง ม.ค.-มี.ค.65 เทียบกับช่วง ม.ค.-มี.ค.64

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

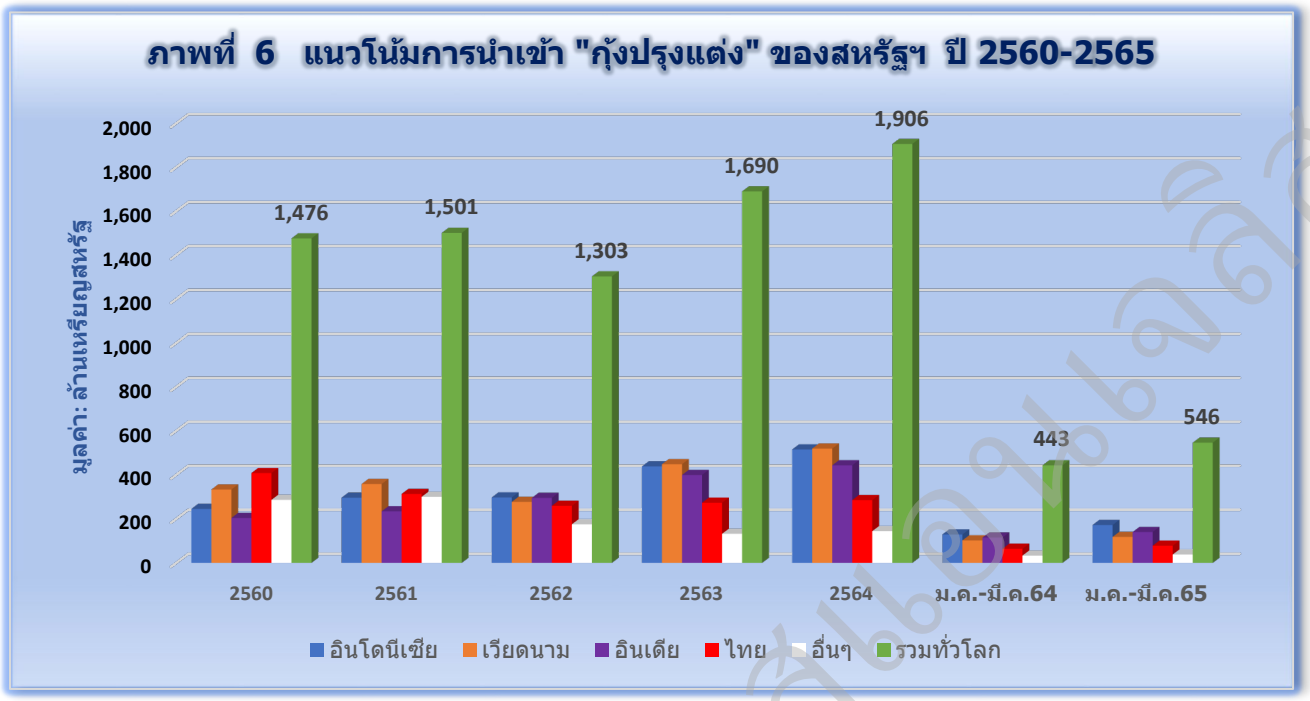

❖ ราคานำเข้า

- **กุ้งดิบแช่แข็ง**

ในภาพรวมราคากุ้งดิบแช่แข็งที่นำเข้าจากประเทศไทยและเวียดนามอยู่ในระดับที่สูงกว่าทุกประเทศ ในขณะที่กุ้งนำเข้าจากเอกวาดอร์มีราคาต่ำที่สุด (ภาพที่ 7)

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ราคานำเข้ากุ้งดิบแช่แข็งจากทั่วโลกมีแนวโน้มลดลงในอัตราเฉลี่ยร้อยละ -2.69 ต่อปี แต่ราคาที่นำเข้าจากประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 4.24 ในขณะที่ราคานำเข้าจากประเทศคู่แข่งขันอื่นๆ ได้แก่ เวียดนาม เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.45 อินโดนีเซียลดลงร้อยละ -2.16 อินเดียลดลงมากที่สุดในอัตราร้อยละ –3.55 ต่อปี และเอกวาดอร์ ลดลงร้อยละ -2.56 ต่อปี

ปี 2564 ราคานำเข้าเฉลี่ยจากทั่วโลกอยู่ที่ตันละ 8,772 เหรียญสหรัฐ สูงขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 5 โดยราคานำเข้าจากไทยสูงที่สุดถึงตันละ 12,246 เหรียญสหรัฐ โดยสูงขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 2 ในขณะที่ราคานำเข้าจากเอกวาดอร์ต่ำที่สุดเฉลี่ยอยู่ที่ตันละ 7,400 เหรียญสหรัฐ แม้ราคาจะปรับสูงขึ้นจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 19 ก็ตาม

ปี 2565 (มกราคม-มีนาคม) ราคานำเข้าเฉลี่ยจากทั่วโลกอยู่ที่ตันละ 9,462 เหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ 15 สำหรับราคากุ้งไทยยังคงอยู่ในระดับสูงเฉลี่ยอยู่ที่ตันละ 12,748 เหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ 8 ในขณะที่ราคานำเข้าจากประเทศอื่นๆ ก็เพิ่มขึ้นด้วยเช่นเดียวกัน (ตารางที่ 6)

ฝ่ายวิชาการ สอ.สนอ.ปลิศ

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบราคานำเข้าสินค้า "กุ้งดิบแช่แข็ง" ของสหรัฐฯ ปี 2560-2565										
ประเทศ	ราคา: เหรียญสหรัฐ/ตัน							% Δ (ช่วง/ช่วง)	% Δ (2564/2565)	แนวโน้มราคา (%)
	ราคา (ม.ค.-ธ.ค.)					ม.ค.-มี.ค. 2564	ม.ค.-มี.ค. 2565			
	2560	2561	2562	2563	2564					
ไทย	10,323	11,157	11,865	12,014	12,246	11,813	12,748	8	2	4.24
เวียดนาม	11,954	11,425	11,852	11,785	12,038	10,039	12,751	27	2	0.45
อินโดนีเซีย	9,986	8,985	8,461	8,798	9,049	8,534	10,015	17	3	-2.16
อินเดีย	10,013	8,728	8,447	8,397	8,518	8,282	9,159	11	1	-3.55
เอกวาดอร์	7,986	6,895	6,602	6,196	7,400	6,340	7,792	23	19	-2.56
เฉลี่ยทั่วโลก	9,801	8,821	8,500	8,382	8,772	8,199	9,462	15	5	-2.69
ที่มา: Global Agricultural Trade System, USDA										
หมายเหตุ: แนวโน้มราคา หมายถึง อัตราการเจริญเติบโต (Growth rate) เฉลี่ย 5 ปี (2560-2564)										
% Δ (ช่วง/ช่วง) หมายถึง ร้อยละของการเปลี่ยนแปลงช่วง ม.ค.-มี.ค.65 เทียบกับช่วง ม.ค.-มี.ค.64										

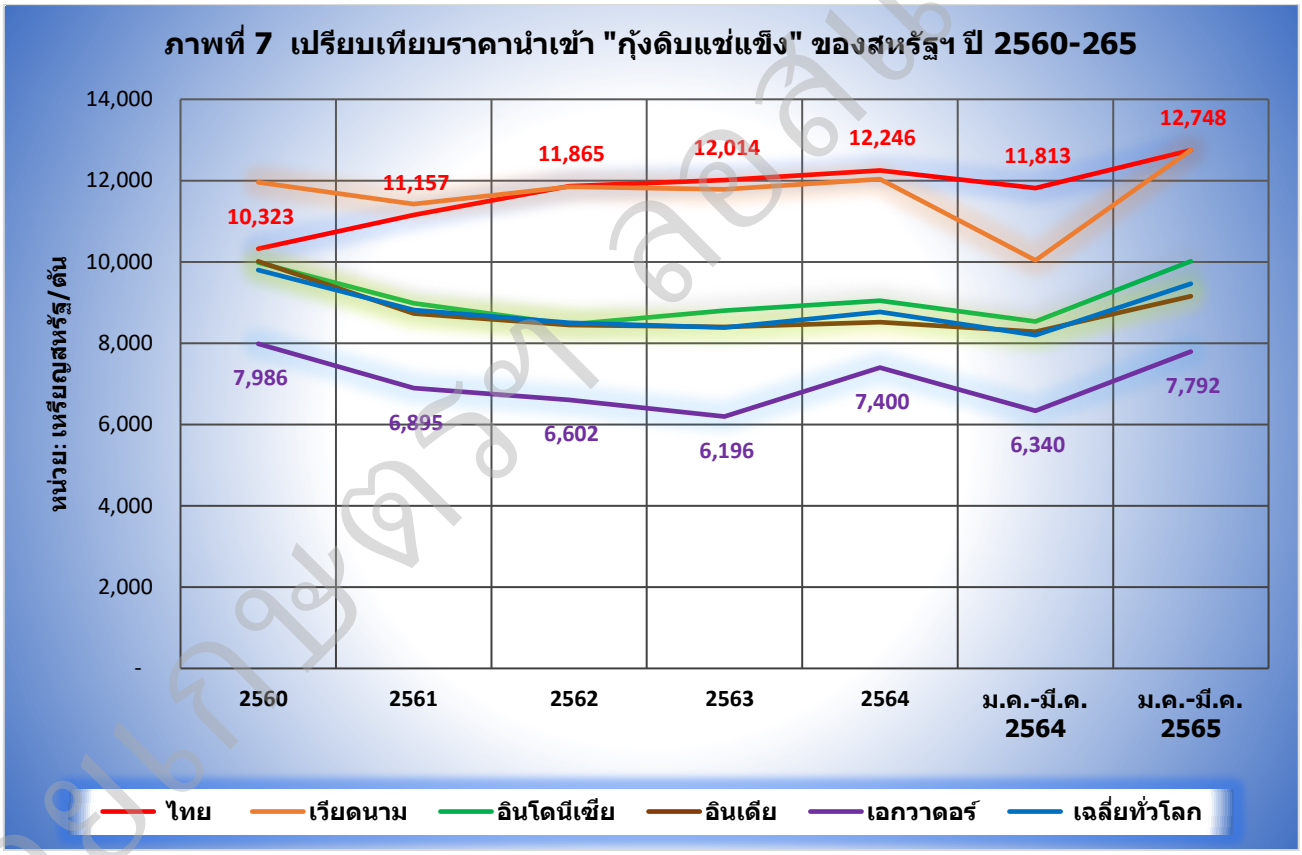

ฝ่ายเกษตรอัจฉริยะ สอ.สนอนุเคราะห์

- **กุ้งปรุงแต่ง**

ในภาพรวม ราคานำเข้ากุ้งปรุงแต่งจากไทยและอินเดียมีราคาสูงกว่าทุกประเทศ ในขณะที่ราคานำเข้าจากอินโดนีเซียจะอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำกว่าทุกประเทศ (ภาพที่ 8)

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา แนวโน้มราคากุ้งปรุงแต่งที่นำเข้าจากทั่วโลกลดลงเล็กน้อยในอัตราเฉลี่ยร้อยละ -0.92 ต่อปี โดยราคากุ้งนำเข้าจากไทยมีแนวโน้มลดลงในอัตราเฉลี่ยร้อยละ -1.07 ในขณะที่ราคานำเข้าจากอินเดียลดลงในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 3.31 เวียดนามลดลงร้อยละ -1.18 และอินโดนีเซียลดลงมากที่สุดในอัตราเฉลี่ยร้อยละ -4.54

ปี 2564 ราคานำเข้ากุ้งปรุงแต่งจากทั่วโลกเฉลี่ยอยู่ที่ตันละ 9,529 เหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ 3 โดยราคานำเข้าจากไทยสูงที่สุดถึงตันละ 10,833 เหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 1 ในขณะที่ราคานำเข้าจากอินโดนีเซียต่ำที่สุดเฉลี่ยอยู่ที่ตันละ 8,577 เหรียญ

ปี 2565 (มกราคม-มีนาคม) ราคานำเข้ากุ้งปรุงแต่งจากทั่วโลกเฉลี่ยอยู่ที่ตันละ 9,694 เหรียญสหรัฐ เพิ่มจากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ 3 โดยราคานำเข้าจากทุกประเทศเพิ่มขึ้น ยกเว้นราคานำเข้าจากอินโดนีเซียเพียงประเทศเดียวที่ลดลง สำหรับราคานำเข้ากุ้งจากประเทศไทยเฉลี่ยอยู่ที่ตันละ 11,077 เหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ 4 (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบราคานำเข้าสินค้า "กุ้งปรุงแต่ง" ของสหรัฐฯ ปี 2560-2565

ประเทศ	ราคา: เหรียญสหรัฐ/ตัน							% Δ (ช่วง/ช่วง)	% Δ (2564/2565)	แนวโน้มราคา (%)
	(ม.ค.-ธ.ค.)					ม.ค.-มี.ค.	ม.ค.-มี.ค.			
	2560	2561	2562	2563	2564	2564	2565			
ไทย	11,364	10,829	10,379	10,704	10,833	10,678	11,077	4	1	**-1.07**
อินเดีย	11,667	11,255	10,383	10,254	10,329	10,174	10,698	5	1	**-3.31**
เวียดนาม	10,803	10,029	8,981	9,945	10,222	9,710	10,517	8	3	**-1.18**
อินโดนีเซีย	10,277	9,875	8,635	8,907	8,577	8,901	8,691	-2	-4	**-4.54**
ทั่วโลก	9,994	9,403	8,891	9,427	9,529	9,423	9,694	3	1	**-0.92**

ที่มา: Global Agricultural Trade System, USDA

หมายเหตุ: แนวโน้มราคา หมายถึง อัตราการเจริญเติบโต (Growth rate) เฉลี่ย 5 ปี (2560-2564)

% Δ (ช่วง/ช่วง) หมายถึง ร้อยละของการเปลี่ยนแปลงช่วง ม.ค.-มี.ค.65 เทียบกับช่วง ม.ค.-มี.ค.64

ฝ่ายเกษตรต่างประเทศ สศก.

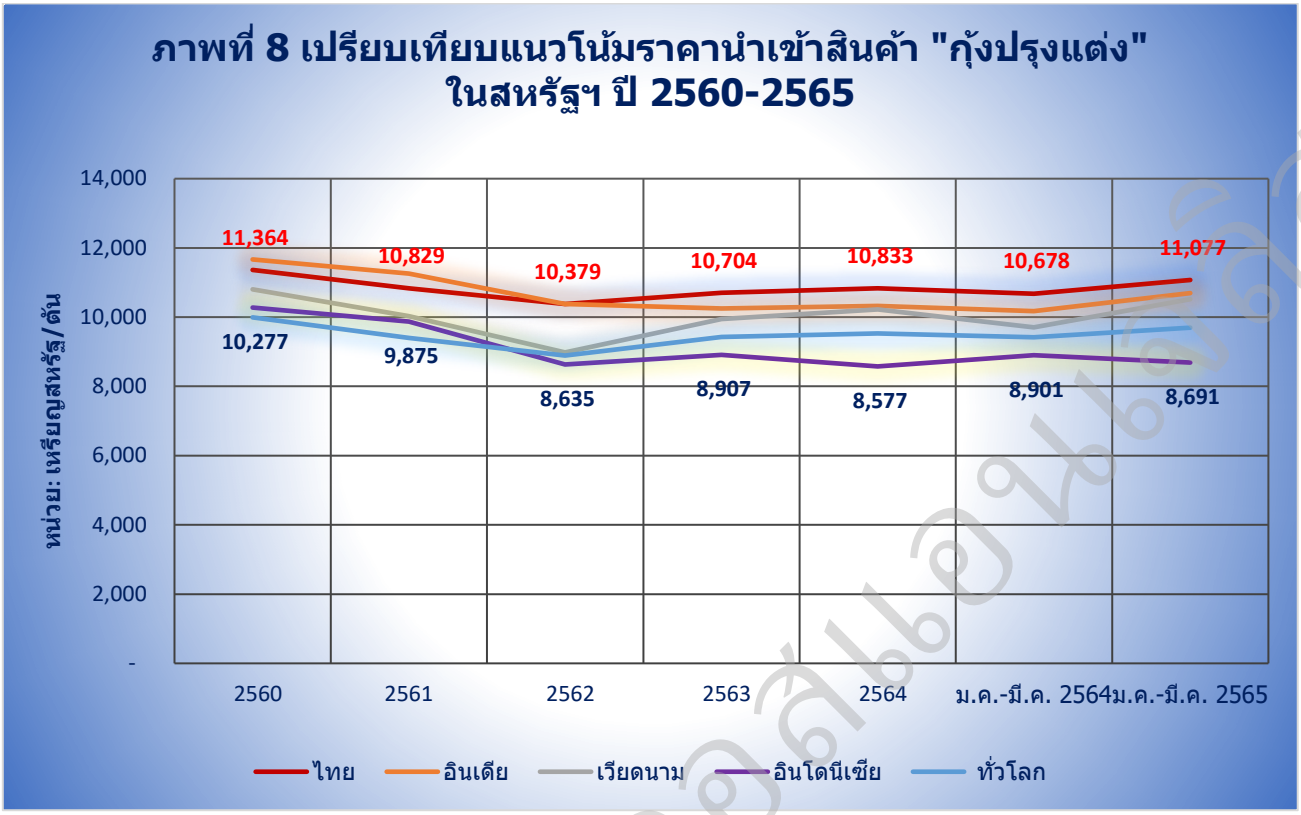

❖ กฎระเบียบและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับสินค้ากุ้งและผลิตภัณฑ์ของสหรัฐอเมริกา

หน่วยงานสำคัญที่เกี่ยวข้องกับระเบียบและมาตรฐานสินค้าอาหารทะเลของสหรัฐฯ ได้แก่ National Marine Fisheries Service (NMFS), Fish and Wildlife Service (FWS), Food and Drug Administration (FDA) และ US Department of State โดยมีกฎระเบียบที่สำคัญเกี่ยวข้องกับสินค้ากุ้งและผลิตภัณฑ์ที่สำคัญมีดังนี้

- **ระเบียบว่าด้วย Seafood Import Monitoring Program (SIMP)**

กำกับดูแลโดยหน่วยงาน National Marine Fisheries Service (NMFS), National Oceanic and Atmospheric Administration (NOAA) ซึ่งอยู่ภายใต้กระทรวงพาณิชย์ของประเทศสหรัฐฯ

โดยเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2560 สหรัฐฯ ได้ประกาศกฎระเบียบนำเข้าสินค้าประมงโดยเรียกว่า โครงการตรวจสอบการนำเข้าอาหารทะเล หรือ Seafood Import Monitoring Program (SIMP) ซึ่งเป็นโปรแกรมตรวจสอบย้อนกลับตามความเสี่ยง (Risk-Based Traceability Program) ที่กำหนดให้ผู้นำเข้าต้องจัดทำและรายงานข้อมูลสำคัญจากจุดที่ทำการจับสัตว์น้ำไปจนถึงจุดที่เข้าสู่ระบบการค้าของสหรัฐฯ โดยบังคับใช้กับสัตว์น้ำ 1,100 สายพันธุ์ ซึ่งครอบคลุมเกือบครึ่งหนึ่งของอาหารทะเลทั้งหมดที่สหรัฐฯ นำเข้า ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการนำเข้าสินค้าประมงที่ได้จากการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม และบิดเบือนข้อมูลบนฉลากสินค้าอาหารทะเล (Illegal, Unreported, and Unregulated Fishing (IUU) and Seafood Fraud)

ฝ่ายยุทธศาสตร์ ลอสแอนเจลิส

<u>สาระสำคัญของกฎหมาย</u> กำหนดให้ผู้นำเข้าสินค้าสัตว์น้ำจะต้อง (1) ดำเนินการขออนุญาตการค้าสินค้าประมงระหว่างประเทศ หรือ International Fisheries Trade Permit (IFTP) และ (2) ต้องมีการจัดทำรายงานและเก็บบันทึกข้อมูลตลอดสายการผลิตของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำประกอบการขออนุญาตนำเข้าสัตว์น้ำที่กำหนด 13 ชนิดแรก ได้แก่

1. ปลาคอดแอตแลนติก (Cod – Atlantic)
2. ปูม้าแอตแลนติก (Blue Crab – Atlantic)
3. ปลาอีโต้มอญหรือหน้ามอม, อีโต้, มงเจ้าเลือด, โต้มอญหรือสีเสียดอินเดีย (Mahi Mahi or Dolphin fish)
4. ปลาเก๋า (Grouper)
5. ปูจักรพรรดิแดง หรือ คิงแครบแดง (King Crab – Red)
6. ปลาคอดแปซิฟิก (Cod – Pacific)
7. ปลากะพงแดง (Snapper – Red)
8. ปลิงทะเล (Sea Cucumber)
9. ฉลาม (Sharks)
10. ปลากระโทงดาบ (Swordfish)
11. ปลาทูน่า (Tuna): ปลาทูน่าครีบยาว (Albacore), ปลาทูน่าตาโต (Bigeye), ปลาทูน่าท้องแถบ(Skipjack), ปลาทูน่าครีบเหลือง (Yellowfin), ปลาทูน่าครีบน้ำเงิน (Bluefin)
12. กุ้ง (Shrimp)
13. หอยเป๋าฮื้อ (Abalone)

โดยมีผลบังคับใช้กับผู้นำเข้าสินค้าประมงมายังสหรัฐฯ ไปแล้วตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2561 ยกเว้นสินค้ากุ้งและหอยเป๋าฮื้อ ที่ได้ประกาศกฎระเบียบสุดท้าย (Final Rule) เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2561 และให้มีผลบังคับใช้กับกุ้งและหอยเป๋าฮื้อตั้งแต่วันที่ 31 ธันวาคม 2561

- **ระเบียบการบันทึกข้อมูลตรวจสอบย้อนกลับเพิ่มเติมสำหรับอาหารบางกลุ่ม (Additional Traceability Records for Certain Foods)**[1]

กำหนดโดยหน่วยงาน Food and Drug Administration (FDA) ซึ่งได้เสนอร่างระเบียบการบันทึกข้อมูลการตรวจสอบย้อนกลับเพิ่มเติมสำหรับอาหารบางกลุ่มเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2563 และขยายรับฟังข้อคิดเห็นต่อร่างระเบียบดังกล่าวออกไปจากกำหนดเดิมอีก 30 วัน โดยสาระสำคัญครอบคลุมการบันทึกข้อมูลมากกว่า 1 ลำดับก่อนหน้าและย้อนหลัง เนื่องจาก FDA เห็นว่า การบันทึกข้อมูลดังกล่าวจะช่วยให้ระบุหาสาเหตุและแหล่งที่มาของโรคหรือปัญหาอันเกิดจากอาหารได้รวดเร็วขึ้นซึ่งสอดคล้องกับกฎหมาย FSMA Section 204 ที่กำหนดให้ผู้ประกอบการด้านอาหารปรับใช้ระบบที่สามารถสื่อสารระหว่างกันได้ และเก็บข้อมูลของการผลิตอาหารเพื่อให้สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้รวดเร็วขึ้น นอกจากนี้ FDA จะจัดประเภทของอาหารกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง (High Risk Foods) โดยพิจารณาจากลักษณะความเสี่ยงการปนเปื้อน ลักษณะธรรมชาติของอาหารที่เอื้อการเติบโตของเชื้อโรค กระบวนการผลิตของโรงงาน วิธีการบริโภค และผลกระทบต่อสุขภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งเสนอบัญชีรายชื่ออาหารเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับ หรือ Food Traceability List (FTL) หรือในอดีตเรียกว่า ประเภทอาหารที่มีความเสี่ยงสูง (High

[1] ข้อมูลจากสำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี.

ฝ่ายกฎหมายและลิขสิทธิ์

Risk Food Categories) ได้แก่ ปลา (ไม่รวมปลาหนัง หรือ Siluriformes Fish เพราะอยู่ในความดูแลของหน่วยงาน FSIS/USDA) สัตว์น้ำมีเปลือก (Crustaceans) หอย (ไม่รวมหอยเชลล์) และส่วนประกอบของอาหาร (Ingredients) ที่เป็นอาหารที่อยู่ในบัญชี FTL

ร่างระเบียบการตรวจสอบย้อนกลับนี้ ประกอบด้วย 2 ประเด็นสำคัญ ได้แก่

(1) ผู้ประกอบการ ผู้ผลิตสินค้าอาหาร ผู้บรรจุอาหาร หรือผู้เก็บรักษาอาหาร (Hold foods) ที่อยู่ในบัญชี FTL ต้องจัดทำคู่มือการตรวจสอบย้อนกลับสินค้า ซึ่งหากปรากฏการปนเปื้อนของอาหาร หน่วยงาน FDA จะใช้คู่มือดักล่าวเพื่อตรวจสอบย้อนกลับถึงประเด็นและแหล่งที่มาของปัญหานั้น

(2) บันทึกข้อมูลที่ใช้ในการตรวจสอบย้อนกลับจะต้องเก็บองค์ประกอบข้อมูลหลัก หรือ Key Data Element (KDE) เพื่อใช้ตรวจสอบ ประกอบด้วย (ก) การผลิต รวมถึงการผลิตในอุตสาหกรรมประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ข) การรับสินค้า รวมถึงการรับสินค้าจากเรือประมง (ค) การสร้างสินค้าอาหาร (Creating a Food) (ง) การเปลี่ยนรูปสินค้าอาหาร (Transformation of a Food) (จ) การขนส่งสินค้าอาหาร โดยจะต้องให้ข้อมูลการตรวจสอบย้อนกลับแก้ผู้รับสินค้าเป็นทอดๆ ทั้งนี้ <u>ระเบียบจะบังคับใช้กับผู้ที่อยู่ในห่วงโซ่การผลิตจากเรือ/ฟาร์มไปสู่โรงงาน ร้านค้าขายปลีกทั้งในและต่างประเทศ และได้กำหยดให้สร้างระบบการเก็บข้อมูลขึ้นมาใหม่ ดังนั้น หากใช้ระบบใดก็ให้คงใช้ระบบนั้นต่อไป</u> อนึ่ง หน่วยงาน FDA ปิดรับฟังข้อคิดเห็นเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2564 ซึ่งคาดว่าจะประกาศระเบียบสุดท้ายในเดือนพฤศจิกายน 2565 มีผลบังคับใช้ประมาณเดือนมกราคม 2566 และจะปฏิบัติใช้เต็มรูปแบบประมาณเดือนมกราคม 2568

ความเกี่ยวข้องของร่างระเบียบการบันทึกข้อมูลตรวจสอบย้อนกลับเพิ่มเติม และระเบียบ SIMP

ระเบียบการตรวจสอบย้อนกลับของหน่วยงาน FDA	ระเบียบ SIMP ของหน่วยงาน NOAA
• บังคับใช้จนถึงผู้ประกอบการร้านค้าปลีก	• สิ้นสุดการบังคับใช้ระเบียบที่ผู้นำเข้า
• ใช้กับสินค้าภายในประเทศและสินค้านำเข้าที่อยู่ในบัญชี FTL	• ใช้กับสินค้าอาหารนำเข้า
• ใช้กับปลามีครีบ (Finfish) สัตว์น้ำมีเปลือก (Crustacean) และหอยเกือบทุกชนิด	• ใช้กับสินค้าประมง 13 สายพันธุ์
• จัดส่งข้อมูลตรวจสอบย้อนกลับให้แก่หน่วยงาน FDA เมื่อมีการร้องขอ	• ส่งข้อมูลการจับให้หน่วยงาน NOAA ทุกรุ่นสินค้าผ่านระบบ ACE (ระบบอัตโนมัติควบคุมการนำเข้าของศุลกากรสหรัฐฯ หรือ CBP's Automated Commercial Environment System)
• ส่งต่อข้อมูลตรวจสอบ	• ส่งต่อบันทึกข้อมูลให้ผู้ที่อยู่ในห่วงโซ่การผลิตโดยสิ้นสุดเมื่อมาถึงผู้นำเข้า
• ข้อมูลถูกเก็บรักษาโดยผู้ที่อยู่ในห่วงโซ่การผลิตในแต่ละขั้นตอน	• ข้อมูลทั้งห่วงโซ่การผลิตถูกเก็บรักษาโดยผู้นำเข้า
• หน่วยงาน FDA จะตรวจประเมินข้อมูลระหว่างรอบการตรวจสอบปกติ และเรียกหาบันทึกข้อมูลเมื่อมีเหตุ	• หน่วยงาน NOAA ตรวจประเมินบันทึกข้อมูลตามปกติ

ฝ่ายกฎหมาย สอดส่องและวิจัย

- **กฎหมายคุ้มครองสัตว์ทะเลที่เลี้ยงลูกด้วยนม (Marine Mammal Protection Act: MMPA)**[2]

สหรัฐอเมริกาโดยหน่วยงาน National Marine Fisheries Service (NMFS) ภายใต้องค์การบริหารสมุทรศาสตร์และบรรยากาศแห่งชาติ (National Oceanic and Atmospheric Administration หรือ NOAA) สังกัดกระทรวงพาณิชย์สหรัฐอเมริกา ได้บังคับใช้ ระเบียบ MMPA Import Provisions ตามกฎหมาย Marine Mammal Protection Act (MMPA) เริ่มใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๐ ทั้งนี้ ได้กำหนดช่วงระยะเวลาเปลี่ยนผ่านหรือช่วงเวลาผ่อนผัน ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) อย่างไรก็ตาม ได้ ประกาศขยายระยะเวลาผ่อนผันออกไปอีก ๑ ปี เนื่องมาจากการแพร่ระบาดของ COVID - 19 ทำให้จากเดิมที่จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๕ เป็น ๑ มกราคม ๒๕๖๖

กฎหมาย MMPA มีวัตถุประสงค์เพื่อ (๑) ลดการจับสัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนมอันเป็นผลพลอยจับ (Bycatch) จากการทำประมง (๒) จัดการรับรองว่าสินค้าประมงที่นำเข้ามายังสหรัฐฯ ไม่ได้มาจากการทำประมงที่มีส่วนคร่าชีวิตหรือทำให้สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมบาดเจ็บร้ายแรง และ (๓) กำหนดมาตรฐานและกฎระเบียบที่ใช้ในการลดการจับสัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนมอันเป็นผลพลอยจับ โดยสหรัฐฯ จะเปรียบเทียบผ่าน บัญชีรายชื่อสินค้าสัตว์น้ำหรือ List of Foreign Fisheries (LOFF) ว่า กฎระเบียบของประเทศที่ส่งออกสินค้าประมงมายังสหรัฐฯ ในประเด็นการดูแลรักษาสัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนมมีความเท่าเทียมกับของสหรัฐฯ ทั้งนี้ การบังคับใช้กฎระเบียบดังกล่าวกับต่างประเทศเป็นไป ในแนวทางเดียวกับสหรัฐฯ บังคับใช้กับอุตสาหกรรมประมงภายในประเทศ

ตาม LOFF จะมีการแบ่งประเภทสินค้าประมงออกเป็น ๒ ประเภททาต้องผ่านการประเมินความเท่าเทียมของกฎระเบียบและมาตรการ หรือ Comparability Finding ได้แก่ (๑) Exempt Fisheries คือ การทำประมงทาพบว่ามีโอกาสน้อยมาก (Remote Likelihood) หรือไม่ เคยพบว่ามีเหตุการณ์ อันก่อให้เกิดการคร่าชีวิตหรือบาดเจ็บร้ายอย่างร้ายแรงต่อสัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนมในระหว่างการทำประมงเชิงพาณิชย์ โดยมีหลายปัจจัยที่จะจัดให้การทำประมงเข้าข่ายประเภทนี้ เช่น ใช้เครื่องมือประเภท Hand Line, Hook & Line, Dipnet, Cast Net และ Diving Gear ในการทำประมง และ (๒) Export Fisheries คือ การทำประมงที่มีการคร่าชีวิตและทำให้สัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนมบาดเจ็บร้ายแรงที่มีความเป็นไปได้อยู่บ้าง (More Than Remote) ปัจจัยหลักที่จะจัดให้การทำประมงเข้าข่ายประเภทนี้ เช่น ใช้เครื่องมือประเภท Gillnet, Longline, Trawl และ Purse Seine โดย NOAA/NMFS จะจัดให้สินค้าประมงที่มาจากการใช้เครื่องมือดังกล่าวในการจับอยู่ในประเภท Export Fisheriesจนกว่าจะมีข้อมูลแสดงเพียงพอว่า ไม่มีการคร่าชีวิตหรือทำให้สัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนมบาดเจ็บร้ายแรง จึงจะย้ายสินค้า ประมงนั้น ๆ ไปอยู่ในประเภท Exempt Fisheries

นอกจากนี้ ยังมีการจัดการทำประมงอีก ๒ ประเภท ได้แก่ (๑) Intermediary คือ การรับสินค้าประมงจากประเทศอื่น ๆ เข้ามายัง ประเทศคู่ค้าเพื่อแปรรูปและส่งออกไปจำหน่ายยังสหรัฐฯ โดยการรวบรวมข้อมูลนี้จะแสดงให้เห็นถึงที่มาของสินค้าประมงว่า มีการนำเข้าเพื่อการแปรรูปจากประเทศที่มีการละเมิดชีวิตสัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนม

[2] ข้อมูลจากสำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี.

ฝ่ายเกษตรกร สงวนลิขสิทธิ์

หรือไม่ และ (๒) Rule Does Not Apply คือ สินค้าประมงที่มาจากการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ประมงน้ำจืด หรือการทำประมงในสถานที่ที่ไม่ปรากฏสัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนมโดยธรรมชาติ อย่างไรก็ตาม แม้สินค้าประมง ที่จัดอยู่ในประเภท Intermediary และ Rule Does Not Apply จะไม่ต้องยื่นประเมิน Comparability Finding แต่ประเทศคู่ค้ายังต้องรายงานข้อมูลอย่างถูกต้อง เพื่อป้องกันการสับสนกับการนำเข้าสินค้าประมงประเภทอื่นมายังสหรัฐฯ

หากประเทศที่ส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำไปยังสหรัฐฯ ไม่ดำเนินการจัดส่งข้อมูลตามที่สหรัฐฯ ร้องขอ หรือไม่ผ่านการพิจารณาเปรียบเทียบผลรับรองมาตรฐาน Comparability Finding หลังจากระยะเวลาผ่อนผัน นับแต่กฎหมาย MMPA ประกาศใช้บังคับ ประเทศดังกล่าวจะไม่สามารถส่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำไปยังสหรัฐฯ ได้ ซึ่งมีผลในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๖ โดยก่อนถึงกำหนดการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว ประเทศผู้ส่งออกต้องจัดส่งข้อมูลเพื่อประเมินเปรียบเทียบความเท่าเทียม Comparability Finding ภายใต้กฎระเบียบการ นำเข้าสินค้าประมงตามกฎหมาย MMPA ของสหรัฐฯ สำหรับสินค้าประมงประเภท Exempt และ Export Fisheries ผ่านระบบ IAICRS (International Affairs Information Capture and Reporting System) ภายในเวลา ๒๓.๕๙ น. ของวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ (เวลากรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ประเทศสหรัฐฯ) โดยสินค้าประมงส่งออกตามที่ปรากฏในบัญชีรายชื่อ List of Foreign Fisheries (LOFF) ของประเทศผู้ส่งออก จะต้องได้รับการประเมินเปรียบเทียบความเท่าเทียมด้านกฎระเบียบเกี่ยวกับการปกป้องสัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนมหรือ MMPA เพื่อให้สามารถส่งออกสินค้าดังกล่าวมายังสหรัฐฯ ภายหลังจากวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๖ ได้

ปัจจุบัน กรมประมงจัดส่งข้อมูลผ่านระบบ IAICRS เพื่อประกอบการประเมิน Comparability Finding เรียบร้อยภายในกำหนดเวลา โดยอยู่ระหว่างการรอผลการพิจารณา หาก NOAA มีข้อข้องใจหรือประเด็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลที่ส่งให้ผ่านระบบ IAICRS จะมีการขอหารือทางเทคนิคกับประเทศผู้ให้ข้อมูลอย่างไม่เป็นทางการ (Informal consultation) ผ่านช่องทาง Portal กับหน่วยงานรับผิดชอบของแต่ละประเทศ เมื่อ NOAA พิจารณาแล้วพบว่า มีการทำการประมงที่ไม่เป็นไปตามข้อกฎหมาย MMPA จะมีหนังสือแจ้งเป็นทางการ (Formal Notification) ไปยังประเทศต้นทาง เพื่อให้มีการดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องภายใน ๓๐ วัน ก่อนการประกาศ เป็นทางการใน Federal Register เพื่อให้มีผลบังคับใช้ต่อไปในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ และ ๑ มกราคม ๒๕๖๖ ตามลำดับ สหรัฐฯ รับทราบความกังวลของไทยและตระหนักในประเด็นปัญหาสำหรับประเทศที่นำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศเพื่อแปรรูปและส่งออกไปยังสหรัฐฯ หรือ Intermediary Nations ซึ่งการดำเนินมาตรการห้ามนำเข้าสินค้าประมงจากประเทศที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย MMPA ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๖ จะเน้นดำเนินการกับประเทศที่เป็นผู้ทำการประมงก่อน ส่วนกลุ่มประเทศ Intermediary Nations ซึ่งรวมถึงไทย ฝ่ายสหรัฐฯ จะติดต่อประสานงานเพื่อแจ้งให้ทราบในโอกาสต่อไป

- **Shrimp Exporter's/Importer's Declaration**

กำกับดูแลโดยกระทรวงการต่างประเทศแห่งสหรัฐฯ (US Department of State) ภายใต้กฎหมาย Section 609 of Public Law 101-162 ซึ่งห้ามมิให้กุ้งที่มาจากการทำประมงในลักษณะที่เป็นอันตรายต่อเต่าทะเลเข้าสู่สหรัฐอเมริกา ทั้งนี้ ประเทศที่อยู่ในบัญชีรายชื่อประเทศที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐฯ เท่านั้นที่จะสามารถส่งออกกุ้งและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากกุ้งที่จับจากธรรมชาติ (wild-caught) เข้าสู่ตลาดสหรัฐฯ สำหรับประเทศที่ไม่ได้รับการรับรองจะสามารถส่งออกกุ้งเพาะเลี้ยงไปยังสหรัฐฯ ได้เพียงอย่างเดียว โดยกระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐฯ ได้กำหนดแบบฟอร์ม DS-20131 ซึ่งเป็นเอกสารประกอบการนำเข้ากุ้งและผลิตภัณฑ์จากกุ้งทุกประเภทเข้าสู่สหรัฐฯ

ฝ่ายเลขานุการ อคส.เอกสารหลุดลิ

ทั้งนี้ ผู้ส่งออกกุ้งและผลิตภัณฑ์ และเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลในประเทศที่ส่งออกกุ้งและผลิตภัณฑ์ไปยังสหรัฐฯ จะต้องกรอกแบบฟอร์ม DS-20131 และส่งไปพร้อมกับผลิตภัณฑ์สินค้ากุ้งที่จะนำเข้าสู่สหรัฐฯ เพื่อการรับรองว่ากุ้งและผลิตภัณฑ์ที่ส่งออกไปยังสหรัฐฯ มีการจับในลักษณะที่ไม่เป็นอันตรายต่อเต่าทะเล

สำหรับผู้นำเข้าในสหรัฐฯ จะต้องแสดงแบบฟอร์ม DS-2031 ดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ ณ ด่านที่นำเข้า และเก็บรักษาแบบฟอร์ม DS-20131 ไว้เป็นระยะเวลา 3 ปีหลังจากการนำเข้า และพร้อมที่จะแสดงให้แก่ กรมศุลกากรและป้องกันชายแดนของสหรัฐฯ (U.S. Customs and Border Protection-CPB) หรือกระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐฯ เมื่อมีการร้องขอ

❖ สรุปสถานการณ์และข้อสังเกต

- สหรัฐฯ เป็นตลาดนำเข้ากุ้งที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลกที่มีแนวโน้มการนำเข้าและการบริโภคในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยกุ้งเป็นผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่ผู้บริโภคชาวอเมริกันนิยมเลือกบริโภคเป็นอันดับที่ 1
- ไทยเคยครองตำแหน่งผู้ผลิตและส่งออกกุ้งอันดับ 1 ของโลก และครองตลาดสหรัฐฯ เป็นอันดับที่ 1 โดยเฉพาะกุ้งปรุงแต่ง แต่ปัจจุบันไทยตกอันดับไปอยู่ที่ระดับที่ 5 โดยเสียตำแหน่งให้กับคู่แข่ง ได้แก่ อินเดีย เวียดนาม อินโดนีเซีย และเอกวาดอร์
- ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา การนำเข้าและส่วนแบ่งการตลาดของกุ้งไทยในตลาดสหรัฐฯ มีแนวโน้มลดลง ซึ่งมีสาเหตุจากหลายปัจจัย ได้แก่ การแข่งขันจากประเทศคู่แข่งอื่นๆ ซึ่งมีอินเดีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม ที่เป็นคู่แข่งขันที่สำคัญของไทยในตลาดกุ้งปรุงแต่ง นอกจากนี้ ยังมีปัญหาด้านการทำประมงของไทยที่ถูกต่อต้านในเรื่องการใช้แรงงานและปัญหาผลผลิตภายในประเทศที่ลดลงเนื่องจากการระบาดของโรคในกุ้ง ประกอบกับความไม่ชัดเจนของนโยบายและแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมกุ้ง ปัจจุบันจึงจำเป็นต้องนำเข้าวัตถุดิบกุ้งเพื่อแปรรูปส่งออกซึ่งอาจส่งผลให้กุ้งไทยมีต้นทุนเพิ่มขึ้นและขาดความสามารถในการแข่งขันด้านราคา
- อินเดียและอินโดนีเซีย เดิมเป็นแหล่งนำเข้ากุ้งดิบแช่แข็งของสหรัฐฯ แต่ปัจจุบันเริ่มเป็นแหล่งนำเข้ากุ้งปรุงแต่งที่สำคัญของสหรัฐฯ โดยทั้งมูลค่าการนำเข้าและส่วนแบ่งการตลาดในสหรัฐฯ ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ
- เวียดนาม ยังคงเป็นแหล่งนำเข้ากุ้งที่สำคัญของสหรัฐฯ ทั้งกุ้งปรุงแต่งแช่แข็งและกุ้งดิบแช่แข็ง โดยแนวโน้มการเติบโตของมูลค่าการนำเข้าและส่วนแบ่งในตลาดสหรัฐฯ ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมายังคงเพิ่มขึ้นมาตลอด นอกจากนี้ ราคานำเข้ายังต่ำกว่าประเทศคู่แข่งอื่นๆ
- เอกวาดอร์ ถือเป็นแหล่งนำเข้ากุ้งของสหรัฐฯ ที่น่าจับตามองโดยเฉพาะกุ้งดิบแช่แข็ง เนื่องจากมูลค่านำเข้าและส่วนแบ่งตลาดมีการเติบโตสูงที่สุดในบรรดาแหล่งนำเข้าที่สำคัญของสหรัฐฯ ทั้งนี้ จากการสำรวจตลาดพบว่า กุ้งดิบทั้งตัวแช่เยือกแข็งบรรจุกล่องที่วางจำหน่ายในตลาดของชาวเอเชียส่วนใหญ่เป็นกุ้งที่นำเข้าจากเอกวาดอร์ ซึ่งมีทั้งกุ้งขนาดใหญ่ (30-40 ตัว/ปอนด์) และขนาดจัมโบ้ (21-25 ตัว/ปอนด์) ซึ่งเป็นขนาดที่มีวางจำหน่ายให้เห็นมากที่สุดในตลาดหลักทั่วไป และเป็นที่น่าสังเกตว่าในปี 2564 สหรัฐฯ นำเข้ากุ้งจากเอกวาดอร์เพิ่มขึ้นเกือบ 1 เท่าตัว ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความต้องการนำเข้ากุ้งในจีนซึ่งเป็นตลาดใหญ่แห่งหนึ่งของเอกวาดอร์ลดลงเนื่องจากสถานการณ์โควิด และราคานำเข้ากุ้งจากเอกวาดอร์ต่ำกว่าประเทศอื่นๆ

ฝ่ายนโยบายตลาด ตลาดเอกชลิต

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ (SWOT) "กุ้งและผลิตภัณฑ์" ของไทยในตลาดสหรัฐฯ	
จุดแข็ง (Strengths)	**จุดอ่อน (Weaknesses)**
1. ไทยมีศักยภาพในการแปรรูปกุ้งให้เป็นผลิตภัณฑ์ได้ตามความต้องการของตลาด โดยปัจจุบันมีโรงงานแปรรูปกุ้งภายในประเทศกว่า 50 แห่ง[3] 2. ไทยมีศักยภาพในการทำประมงเพาะเลี้ยงกุ้ง หากมีการแก้ไขปัญหาโรคระบาดและวางแผนการผลิตที่ดีก็จะสามารถพัฒนาศักยภาพการผลิตให้กลับเข้าสู่ภาวะปกติที่เพียงพอได้ 3. กรมประมงซึ่งเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก	1. ขาดแคลนวัตถุดิบในประเทศ ตั้งแต่ปี 2555 กุ้งไทยเกิดปัญหาโรคตายด่วนหรือ EMS ทำให้ผลผลิตกุ้งลดลงไปกว่าร้อยละ 80 จากที่เคยผลิตได้ปีละกว่า 6.3 แสนตัน เหลือเพียงปีละ 2.8 แสนตันในปัจจุบัน ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของโรงงาน ทำให้ต้องนำเข้ากุ้งเพื่อแปรรูปและส่งออก
โอกาส (Opportunities)	**อุปสรรค (Threats)**
1. ตลาดกุ้งและผลิตภัณฑ์ในสหรัฐฯ มีขนาดใหญ่และหลากหลาย ทั้งเพื่อการบริโภคโดยตรงในครัวเรือนใช้ในธุรกิจบริการอาหารและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง 2. แนวโน้มความต้องการบริโภคและการนำเข้ากุ้งของสหรัฐฯ เติบโตอย่างต่อเนื่อง 3. กุ้งและผลิตภัณฑ์เป็นสินค้าที่ผู้บริโภคชาวอเมริกันนิยมรับประทานเป็นอันดับหนึ่ง ปี 2563 โดยชาวอเมริกันบริโภคกุ้งและผลิตภัณฑ์เฉลี่ยคนละ 5.0 ปอนด์ต่อปี เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 6.4	1. กฎระเบียบการนำเข้าที่เข้มงวด ได้แก่ การตรวจสอบการนำเข้าอาหารทะเล (SIMP) ของ NOAA, การรับรองมาตรฐานการจับกุ้งที่ไม่มีกระทบต่อเต่าทะเลของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ 2. ต้นทุนการขนส่งที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในช่วงที่ระบบซับพลายเชนของโลกและสหรัฐฯ มีปัญหา นอกจากนี้ระยะทางการขนส่งที่ไกลกว่า ทำให้ต้นทุนการขนส่งสูงกว่าคู่แข่งอื่นๆ 3. ปัญหาการทำประมงและการใช้แรงงานผิดกฎหมายที่มักจะถูกนำมาใช้เป็นประเด็นโจมตีสินค้าอาหารทะเลจากประเทศไทย

ที่มา:

https://apps.fas.usda.gov/gats/default.aspx

https://www.noaa.gov/fisheries

https://www.fisheries.noaa.gov/international/seafood-import-monitoring-program

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครลอสแอนเจลิส

พฤษภาคม 2565

[3] https://kmc.exim.go.th/detail/economy-news/20220217140452

ฝ่ายเกษตร ลอสแอนเจลิส